

Ir garsas apie miestą pasklis plačiai kaip to vilko staugimas...

Šį sekmadienį "Rato" gretas gerokai apretino gripas, susirinko tik keturi lankytojai ir vieno jų sesutė. Tačiau tai buvo linksmiausia šių metų pamokėlė! Ją vedė Ugnės mama Renata. Ji nepaprastai talentingai pasakojo legendą apie Vilniaus įkūrimą. Linksminosi ir žaidė visi – maži ir dideli. Mes visi kartu su kunigaikščiu Gediminu jome medžioti. Ko mes tik nenušovėme – ir lapę, ir kiškį, ir mešką ir net taurą! Net ir nepastebėjome, kaip atėjo naktis teko eiti laužui šakų rinkti, laužą kurti ir stovyklą rengti. Susikūrę laužą dainavome „Laužas dega“, o pakilus vėjui jį tuojau pat sutramdėme eilėraščiu „Ąžuolas“ – „pūskit, vėjai, nebaisu / aš juk - ąžuolas esu“. Prisdainavę, žinoma, sumigome. Tik kad naktis buvo be galo nerami, vis giedojo kažkoks miško gaidys, o Gediminas, žinoma, sapnavo keistą sapną. Pabudęs jis tuojau ėmė ieškoti žynio Lizdeikos, taip praminto todėl, kad jį mažą rado paukščio lizde. Kadangi Pijus visą laiką sėdėjo sukryžiuavęs kojas, tarytum koks žinys, Gediminas jam ir papasakojo savo sapną. Ir kai jau pradėjo tas geležinis vilkas kaukti visais vaikų balsais, tai garsas tikrai sklido toli. Laimė Lizdeika žinojo, ką tas sapnas reiškia. Jis paakino Gediminą Vilniaus miestą statyti. Vaikai savo piešiniuose statė Gedimino pilis, kai kas piešė pinigus, kurių reikėjo Vilniaus miestui įkurti, dar kiti – princesę, su kuria Gediminas toje pilyje gyveno. Dar nebaigus piešti, suskambo telefonas. Kas tai galėtų būti, nejaugi dar kažkas atėjo, juk visi seniausieji susirinkę? Keistas balsas pasakė, kad reikia atidaryti duris. Už jų radome keistą kaspinėliu perrištą popieriaus lapą. Neįtikėtina! Tai buvo Kalėdų senelio laiškas darželio „Ratas“ vaikams! Tame laiške parašyta, kad jis ruošiasi į tolimą kelionę ir planuoja sustoti „Rate“ pailsėti ir pasilinksinti. Senelis sakė labai mėgstas dainuojančius, šokančius ir eilėraščius deklamuojančius vaikus. Laiške taip pat parašyta, kad Senelis atsiveš dovanųuuuuuuuuuuuuuuuuuu! Nedelsdami puolėme sudarinėti programą. Ugnė norėjo dainuoti „Klausė žvirblis čiulbuonėlis“, Marijona – „Ar nebuvai miške“, o Inis – deklamuoti eilėraščių „Mano batai buvo du“. Po to dar dainavome dainelę „Gaidys pupą rado“ ir dūkome su linksmuoju „Ateina laikas“. Taip pat susitarėme, kad tą dieną (gruodžio 20) visi atsinešime savo padarytų papuošimų ir taip išdabinsime mokyklėlę Senelio apsilankymui. Pabaigai dar pažaidėme „Valgoma nevalgoma“. Vaikai jau puikiai susivokia, ką reikia daryti, žaidžia jau net ir Inis. O po to tępėme ir bėgome su A ir Ž. Gal jau greitai įjungsime ir kitas raides.

Labai ačiū, Renata!